London

1969.IX.4. csütörtök

Drága Gizikém és kislányaim!

Itt ülök a színházban, ahol -mint talán már írtam, remek öltözőnk van - és nekiláttam megírni végre azt a bizonyos beígért hosszú beszámoló levelet. ½ 3 óra folyik a TV próba, most pont öt óra (megnéztem az órám) és végre megkezdődött a második félidő. Este az előadáson veszik fel az általuk megállapított számokat. Tőlünk a Széki nótát és mindkét angol számot. Jó hosszú nap lesz!

Tehát a napló.

Szerdán reggel vettünk egy metró-vonalbérletet és már azzal jöttünk be a próbára, ebéd után pihenő, délután hamarabb jöttünk Rudival[1], és leszálltunk a Trafalgar-téren. Nelson emlékmű, rengeteg galamb, piszok, felhős idő. Este előadás, elment a nap.

Csütörtök. Délelőtt a „Kisz" szervezésében a panoptikumban voltam. Mme Tussaud's Waxwork Exhibition. Tüsszó asszony - ez egy francia nő volt - viaszfigurái. Sok nagy érdekes ember viaszfiguráját láttuk. Van olyan, pl. Mme Dubary, amelyik 200 évvel ezelőtt készült és ma is kitűnő állapotban van. Mert nagyon híres az egész, megnéztem, de nem nagyon tetszett az egész. Zsúfolt is az épület, meleg is volt bent, rengeteg volt a látogató, stb. Erről ennyi elég is. Utána Lantossal, most már kettesben, meg akartuk keresni a közeli Baker Street-en Sherlock Holmes házát, de nem találtuk. Az ismertetőben megjelölt házszám ugyanis egyáltalán nincsen.

Ma már sejtem hol van, de nem hiszem, hogy még egyszer visszajutok.

1 Lantos Rezső

Este feljöttünk az útba eső Picadilly állomásra, és megnéztük a híres, vagy inkább hírhedt, reklámokkal fényesen kivilágított teret. Olyan, mint New Yorkban a Times Square. És ez a hippi-központ is. A tér közepén kút van, ekörül ácsorognak a leírhatatlan figurák. A sarkokon zenélnek is, elég vacakul, sokan hallgatják. Itt kezdődik a nevezetes Soho, a szórakozónegyed. Épp csak benéztünk: fény, reklám, kisvendéglő, mozi, sztriptíz-bárok egymás hegyén hátán.

Péntek. Nagyon hűvös, felhős időben kimentünk megnézni a nevezetes őrségváltást a Buckingham palota elé. Ezt aztán a ceremónia! Hivatalosan 11-kor kezdődik, de a közelben levő laktanya előtt már jó fél órával folyik a készülődés. Hamarabb is mentünk, érdemes volt. Amilyen szertartásosan és kukacoskodással nézték végig a testőrök, zenészek, sőt a lovak felszerelését, jegyzeteltek!, igazíttattak, az minden képzeletet felülmúl! Erről szóval mesélek majd, túl sok lenne leírni, meg így írva talán nem is lenne olyan érdekes. Az igazi felvonulást a kaszárnyából a palota elé nem érdemes leírni, olyan, ahogyan elképzelhető. Fényképeztem is, de nagyon rosszak voltak a fényviszonyok. Legérdekesebb az óriási néző-tömeg volt. Úgy látszik, ez a legnevezetesebb idegenforgalmi nevezetesség ebben a ronda városban. (Zárójelben mindjárt itt írom: a város barátságtalan, szürke, csúnya, és főleg piszkos, szemetes. Sok szép dolog van, de szinte belesüpped az is az érdektelen, kereskedő-gyáros-ipari meg bank környezetbe. Egy olasz, de egy szép magyar falucska hangulatát sem adnám ezért az egész vacakért.) Az őrségváltás után a Westminster apátságba sétáltunk át. Ez nem a székesegyház, ez az u.n. Abbey. Remek régi, 1000 éves gótikus épület, meglepően nagy - korához képest nagy - méretekkel. 1066 óta ez a koronázó templom. Egyben temetkezőhely ia, és sok emléktáblájával, szobrával, belső kis emlékművével valóságos múzeum. Láttuk Stuart Mária sírját, Newton, Darwin sírját és emlékművét, meg egy csomó Vilmost, Henriket, Jakabot, Máriát. (Jobban kellene ismerni az angol történelmet!) Felfedeztem Händel emléktábláját és Purcell sírját a nevezetes zenészek közt. Jó pár angol „orgonista” sírját is láttam, de szégyen-gyalázat, még a nevüket sem ismerem. A függelék épületek is szépek és érdekesek: kerengő, belső udvarok, folyosók, stb. Minden lehető helyre bementem, és nem bántam meg. Innen fényképem alig van, minden sötét volt.

Ebéd, pihenés, előadás., stb. Előadás után rövid séta a Westminster hídon át és haza. Jókat alszom, de este keveset eszem.

Szombat két előadásos nap, délután háromra kellett a színházba menni, délelőtt mégis hajtottunk. Parlament és Westminster székesegyház. De erről majd egy másik levélben. Most éppen a Fonó megy, 9 óra lesz 2 perc múlva. Elég gyenge volt az acapella. Még egy óra, és ennek is vége lesz. Az útnak meg 10 nap múlva:

vettem egy nagyon jó kinézésű nylon pizsamát. Ma este felpróbálom. Nektek meg semmit, úgy tervezem, hogy a jövő héten 2 óra múzeum, 2 óra vásárlás. Ezt így ki lehet bírni. C und A-ban voltam, vacak! Fürdőruha kiárusítás nincs! Talán a még nagyobb és nevezetesebb Selfridge's áruházban.

Papírnak vége, csókollak benneteket!

Apu